

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214202248
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214202248.5

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa Profi Credit Slovakia, a. s., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P. O. BOX 41, proti odporcovi Y. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.. S.. P. XXX/XX, XXX XX Y. F., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníkom Martinou Balážovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Veľký Krtíš, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 633,15 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z á v a.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 116,38 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom doručeným súdu dňa 31.03.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 633,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% od 23.09.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril dňa 04.02.2010 s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 331,94 Eur. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splatiť spolu z úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 18,69 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátky už pri splátke č. 1 a do času okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 39,69 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky č. 3 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Dňa 23.09.2010 mal odporca uhradiť sumu 633,15 Eur. Túto sumu neuhradil ani čiastočne.

Z dôvodu neznámeho pobytu odporcu Okresný súd Uznesením č. 10C/142/2014-53 zo dňa 28.04.2015 ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe H. L.Ž., súdnej tajomníčky Informačného centra Okresného súdu Veľký Krtíš, s ktorým pokračoval v konaní. Dňa 16.09.2014 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu a to Združenie na ochranu spotrebiteľov- OBRANA, Park Angelinum 2, 040 01 Košice.

Vedľajší účastník vo vyjadrení poukázal na dodatočný náklad spotrebiteľa vo výške 53,91 Eur, na mnohonásobné prevýšenie úrokovej sadzby úveru (68,81%) a revolvingu (67,95%) oproti úrokovým sadzbám pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami, na absenciu zákonných podmienok zmluvy podľa § 4 ods.2 písm. g), i), j) Zák. č. 258/2001 Z. z. Podľa jeho výpočtu je RPMN 145,64%

a nie uvádzaná 68,81%, resp. 59,50%, pretože navrhovateľ do výpočtu nezahrnul dodatočný náklad spotrebiteľa vo výške 53,91 Eur (uhradil klient pri podpise zmluvy), čo považuje za klamanie spotrebiteľa a použitie nekalej praktiky. Navrhovateľ a odporca spísali žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť bola podpísaná odporcom. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzatvorenia zmluvy táto časť nebola vyplnená. Poukazuje aj na už judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku - odpočítanie odmeny za možnosť odkladu splátok. Podľa jeho názoru navrhovateľ uplatnil voči odporcovi nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v klamlivom konaní navrhovateľa, ktorá ho mohla uviesť do omylu vo vzťahu k cene a spôsobu výpočtu ceny služby v zmysle § 8 ods.1 písm. d) Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Zmluvu o revolvingovom úvere považuje za neurčitý právny úkon a teda v zmysle § 37 ods.1 OZ za neplatný právny úkon a to aj preto, že odporuje dobrým mravom a obchádza zákon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Ak by súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil zmluvu ako platnú, žiada žalobu zamietnuť v časti presahujúcej sumu 215,87 Eur (278,03 Eur - 62,15 Eur).

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pritom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Na termín verejného vyhlásenia rozsudku sa nedostavili účastníci, právny zástupca navrhovateľa ani vedľajší účastník s právnym zástupcom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to písomným podaním navrhovateľa zo dňa 31.03.2014, oznámením o zosplatnení zo dňa 12.08.2010, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.02.2010 spolu so zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit, doručenkou uloženou dňa 16.08.2010 (zosplatnenie), oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartou klienta, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 26.06.2015.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledujúci skutkový stav. Navrhovateľ uzatvoril dňa 04.02.2010 s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli na výške úverového limitu 331,94 Eur, počtu splátok 36 vo výške 18,69 Eur, splatných 30. deň v mesiaci, s uvedením ročnej úrokovej sadzby 68,81 % priemernej RPMN 48,96 %, predpokladanou RPMN za úver 68,81 %, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 59,50 %, ročnou úrokovou sadzbou po poskytnutí revolvingu 67,95 %, zmluvnou odmenou 340,84 Eur, odmenou za poskytnutie revolvingu 260,14 Eur. V bode 6. Zmluvy je uvedená RPMN za úver 64,09 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 54,95 %. Z karty klienta vyplýva, že nominálna výška úveru je 672,77 Eur, poskytnutá čiastka 331,94 Eur, z ktorej bolo vyplatené 278,03 Eur. Odporca uhradil sumu 62,16 Eur. Odporca bol v omeškaní so splátkou č.3, ktorá mala byť uhradená 30.05.2010. Dňa 12.08.2010 bolo odporcovi zaslané oznámenie o zosplatnení, ktoré nebolo prevzaté a navrhovateľovi sa vrátilo dňa 07.09.2010. Navrhovateľ vyhlásil dňa 23.09.2013 mimoriadnu splatnosť úveru, v karte klienta vyznačené ako dátum uplatnenia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo úkonom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 4 ods.1 z.č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 z.č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 4 ods.3 z.č. 258/2001 Z.z, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať len jednotlivých plnení.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plneniu z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné, najmä preto že obohatenie spočíva vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie prihliadne súd len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 328,48 Eur s prísl. z titulu poskytnutia finančných prostriedkov na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Navrhovateľ bol od uzatvorenia zmluvy s odporcom v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd mal preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú pretlač, teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície s lepšou stranou zmluvného stranu. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Súd poukazuje na to, že posudzovaná úverová zmluva svojim rozsahom, štruktúrou je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom, s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriace nedeliteľnú súčasť v rozsahu 2 strán obdobne napísané nečitateľným písmom. Podľa názoru súdu zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané. Za neprimeranú podmienku považuje súd ustanovenie o automatickom revolvingu, kde odporca nemá možnosť slobodne sa rozhodnúť, či chce zmluvu s takým dodatkom uzatvoriť alebo nie. Z hľadiska menšej informovanosti je odporca v znevýhodnenom postavení oproti navrhovateľovi a používanie tejto podmienky umožňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na strane odporcu.

Uzatvorená úverová zmluva nie je v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z., najmä neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) Z. z. č. 258/2001 Z. z.). Konečná splatnosť je uvedená v Oznámení veriteľa. Skutočnosť, že Oznámenie je súčasťou zmluvy je uvedené v Zmluvných dojednaniach a nie priamo v zmluve. Nie je tak zrejmé, či odporca bol o konečnom termíne informovaný. V zmluve je síce uvedený počet a výška splátok, ale absentuje údaj o výške istiny a úroku v jednotlivých splátkach. (§ 4 ods. 2 písm. i) z. č. 258/2001 Z. z.). Zmluva s prílohami obsahuje tri druhy RPMN s rozdielnymi hodnotami. Konkrétne ide o RPMN úveru, kde v bode 5 zmluvy (uvedená

ako predpokladaná) je uvedená hodnota 68,84%, v bode 6 a Oznámení 63,57% , priemerná RPMN je všade uvedená v hodnote 48,96%, predpokladaná RPMN po revolvingu je v bode 5 v hodnote 59,50% a v bode 6 a v Oznámení 54,95%. Tieto údaje sú podľa názoru súdu nejasné a nezrozumiteľné pre bežného občana a sú tak v rozpore so zákonnou povinnosťou uviesť RPMN v predmetnej úverovej zmluve vo forme, ktorá musí byť uvedená nepochybným a zrozumiteľným spôsobom a preto zmluvu je možné považovať za zmluvu, kde RPM uvedená nie je (§ 4 ods. 2 písm. j) z. č. 258/2001 Z. z.). Z prehľadu NBS súd zistil, že priemerná úroková sadzba, ktorú poskytujú obchodné banky v sledovanom období február 2010 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola 10,77% Úroková sadzba 68,81% je viac ako šesťnásobkom takto uvedenej priemernej úrokovej sadzby, čo súd považuje za rozpor s dobrými mravmi. Súd v zásade rešpektuje zvýšenú úrokovú sadzbu u klientov, ktorí sú nepriechodní u bánk, zohľadňujúc zvýšenú mieru rizika, ale stanovená hodnota úrokovej sadzby nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, čo v tomto prípade podľa názoru súdu nie je. Súd ďalej konštatuje, že v zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 68,81% a v oznámení 68,80%, čo môže spotrebiteľa uviesť do omylu. Súd preto ustanovenie o úrokovej sadzbe považuje za neplatné. Keďže ide o absolútnu neplatnosť, súd nemôže takto určenú úrokovú sadzbu znížiť na prijateľnú hodnotu, ale posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej úroková sadzba uvedená nie je (§ 4 ods. 2 písm. h) cit. zák.).

Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje najmä náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g), h), i) a j) Zákona č. 258/2001 Z. z., preto zo zreteľom na ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z., v prípade ak by ju súd aj považoval za platnú, bolo by potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Za nekalú prax považuje súd aj spôsob uzatvorenia zmluvy, kde jej časť je (bod 6) je vyplnený dodatočne, čo je zrejme z iného typu písma a textu v zátvorke (nevypĺňajte), najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že body 5 a 6 obsahujú iné hodnoty. Súd má tak preukázané, že dňa 02.02.2010 bola vo Veľkom Krtíši spísaná časť zmluvy s bodom 5. Túto časť zmluvy súd posúdil ako žiadosť o úver. Dňa 04.04.2016 bola zmluva podpísaná navrhovateľom v Bratislave, s už doplneným bodom 6. Súd nemá preukázané, navrhovateľ to žiadnym spôsobom nepreukázal, či sa dopisovanie v bode 6 zmluvy dialo v prítomnosti odporcu. Až s vyplneným bodom 6 sa zmluva stáva skutočnou zmluvou so všetkými podstatnými náležitosťami. Keďže zmluva je dvojstranný úkon, je potrebná súčinnosť oboch strán pri dohode o podstatných náležitostiach zmluvy. Súd však, ako už bolo uvedené, nemá preukázanú aktívnu účasť odporcu pri dohode o podstatných náležitostiach zmluvy (bod 6). Má preukázanú účasť len pri tvorbe textu v bode 5, t. z. pri žiadosti o úver. Súd preto zmluvu posúdil ako zmluvu, ktorá nebola uzatvorená písomne a preto v súlade s ustanovením § 4 ods.1 z. č. 258/2001 Z. z. ju považuje za neplatnú. Ďalším dôvodom, pre ktorý považuje súd zmluvu za neplatnú je existencia nekalých obchodných praktík navrhovateľa vrátane praktiky s používaním takmer nečitateľného textu v časti zmluvy ako aj v zmluvných dojednaniach zmluvy a to sú zreteľom na ustanovenia smernice ako aj § 52 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka, ktorá nemôže používať právnu ochranu. Ak sa totiž právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto súd zmluvu uzavretú medzi účastníkmi považoval za neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na to, že súd považoval uzatvorenú zmluvu za neplatnú, mal by navrhovateľ nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol odporcovi len z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a následne Občianskeho zákonníka, preto v prípade ak sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil je povinný navrhovateľovi obohatenie vydať. Z karty klienta odporcu mal súd nesporne preukázané, že zo strany navrhovateľa bola odporcovi vyplatená suma 278,03- Eur, pričom odporca zaplatil navrhovateľovi spolu sumu 62,12 Eur, čo znamená, že navrhovateľ by mal nárok na vrátenie rozdielu vo výške 215,87 Eur (278,03 Eur - 62,15 Eur). Súd však zistil, že navrhovateľ zaslal odporcovi dňa 12.08.2010 Oznámenie o zosplatnení, ktoré si odporca neprevzal. Z karty klienta je zrejme, že následky zosplatnenia nastali dňom 23.09.2010, ktoré je označené ako deň uplatnenia. Tým dňom si navrhovateľ mohol uplatniť svoju pohľadávku na súde. Nasledujúcim dňom 24.09.2010 začala plynúť premlčacia doba. Návrh navrhovateľa bol súdu doručený až 31.03.2014. Všeobecná premlčacia doba uplynula dňom 23.09.2013, keďže ale ide o nárok z titulu bezdôvodného obohatenia súd aplikoval premlčaciu dobu podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka a tá uplynula dňa 23.09.2012. Súd tak s prihliadnutím na ustanovenie § 5b z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa konštatuje, že navrhovateľovi už uplynula jednak špeciálna premlčacia doba (23.09.2012) a aj všeobecná premlčacia

doba (23.09.2013) na uplatnenie nároku na súde, preto je nárok navrhovateľa premičaný a súd návrh zamietol.

Pri určení trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech prizná súd náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade mal odporca plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, žiadne mu nevznikli, preto mu súd náhradu nepriznal. Priznal však náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý sledujúc záujem odporcu mal v konaní plný úspech. Vedľajší účastník si vyčíslil trovy konania vo výške 116,38 Eur (2 úkony právnej pomoci - prevzatie, vyjadrenie - po 49,80 Eur, 2x režijný paušál po 8,39 Eur. V súlade s rozhodnutiami súdov vyššieho stupňa uznal súd účasť vedľajšieho účastníka v konaní za účelnú, vykonané úkony na ochranu spotrebiteľa za účelné a právne relevantné a preto priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu ntrov konania. Navrhovateľ je povinný uhradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na účet právneho zástupcu XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v ČSOB, a.s., pobočka Košice do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)